

ת"פ 19638/09/18 - מדינת ישראל נגד ט' א' ג'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19638-09-18 מדינת ישראל נ' א' ג'

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ט' א' ג'

הנאשמים

גזר דין

הודה והורשע, ביום 3.3.19, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בשתי עבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לאותו חוק.

על פי כתב האישום ביום 6.9.18 ירק הנאשם על אשתו, סטר על פניה והיכה בידיה.

לאחר שבתו שבה הביתה ובכתה נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת, זרק כסא שלא פגע בה וירק לעברה שוב.

עת הגיעו שוטרים למקום ועצרו את הנאשם בעט הנאשם בתוך הניידת ואמר "אני אהרוג את הכלבה הזאת".

מכח הסדר הטיעון נשלח הנאשם לתסקיר שירות המבחן. לא הייתה הסכמה עונשית בין הצדדים.

מספר תסקירי שירות מבחן הוגשו בעניינו:

מהאחרון - המסכם - עלה כי לאחר מעצרו בתיק זה שולב הנאשם, לפני יותר משלוש שנים, באבחון, שיקום וטיפול אינטנסיביים בשירות המבחן. אלה התמקדו בעיקר בהתמכרות הנאשם לאלכוהול, בעיה שעמדה בבסיס האלימות בכתב האישום, כמו גם בבסיס העבירה הקודמת, עת תקף את אשתו המתלוננת בשנת 2016.

הנאשם שולב בטיפול במסגרת "בית אביבה", לאחר זמן מה עבר להוסטל הקהילה משם הושעה עקב מעידה של שימוש באלכוהול, ולבסוף שולב בטיפול פרטני יומי ובטיפול קבוצתי שבועי במסגרת היחידה להתמכרויות. הנאשם סיים את הטיפול ביחידה בסוף אפריל 2021, בהצלחה רבה לפי דיווחי העו"ס האחראית, באופן שכלל עבודה עצמית מעמיקה ושימור שינויים הכרחיים לרבות התנזרות מוחלטת, לאורך זמן, מאלכוהול.

גם לאחר סיום התהליך ביחידה המשיך/ממשיך הנאשם עד היום לפי בקשתו בטיפול פרטני במדור האלכוהול ביחידה להתמכרויות. המתלוננת והנאשם עשו ניסיון לחזור לגור בצוותא אך כיום חיים בנפרד, שתיים מבנותיהם מתגוררות עימו בסמוך לבית אימו והשתיים האחרות עם אימן.

על רקע הליך השיקום הארוך והמוצלח המליץ שירות המבחן להימנע מלהטיל על הנאשם מאסר, ולו בעבודות שירות, אך המליץ להטיל עליו צו מבחן פיקוחי, של"צ בהיקף גבוה, התחייבות ומאסר מותנה.

הנאשם היה עצור מיום 6.9.18 ועד ליום 15.11.18 עת שוחרר בתנאים מגבילים, תחילה לקהילה טיפולית ובהמשך בהגבלות אחרות שהוסרו רק ביום הדין האחרון 9.12.21.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה כערכים מוגנים שנפגעו את פגיעת הנאשם, פעם שנייה, בשלמות גופה ובטחונה של המתלוננת וכן בשלמות התא המשפחתי.

המאשימה עתרה למתחם ענישה שבין מאסר קצר ל - 15 חודשי מאסר בפועל.

נוכח עברו של הנאשם, מחד - ושיקומו ממנו לא התעלמה, מאידך - עתרה המאשימה לעונש בן 9 חודשי מאסר שאפשר ירוצו בעבודות שירות, בתוספת צו מבחן וענישה נלווית.

הסנגור עתר לדחות את מתחם הענישה, ובמיוחד את מיקומו של הנאשם בתוכו כפי שטענה לו המאשימה, וביקש חלף זאת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר בגובה ימי מעצרו (51), וכן צו מבחן, של"צ ומאסר מותנה.

הנאשם סיפר כי "שילם ביוקר" על הדברים שעשה, לא עבד והיה מוגבל בחירותו משך ארבע שנים, הלך "עם כל מה שהציעו לו" בקהילה וזה עשה לו טוב. התנקה מאלכוהול ויצא לדרך חדשה.

הנאשם החל עבודה חדשה לא מכבר, שתיים מבנותיו חיות עימו, הוא מבקש לעזור לו בדרכו החדשה ולא להתדרדר אחורנית.

דין והכרעה:

לצדדים לא הייתה כל מחלוקת ביחס לזהות הערכים שנפגעו, ולפיכך אני מקבל את עמדת המאשימה לגביהם.

הצדדים נחלקו ביניהם, בפועל, בשני נושאים עיקריים:

1. מידת הפגיעה בערכים המוגנים
2. מידת משמעותו והשפעתו של השיקום על עונשו של הנאשם והיכולת להחריגו ממתחמי הענישה.

השאלה בדבר מידת הפגיעה בערכים המוגנים מכתובה במידת מה את הקביעה אם די בשיקום הנאשם כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה ומהי מידת ההחרגה הנכונה.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים נגזרת ממספר היבטים:

□ **עצמת האלימות שהופגנה.** כזכור - ירק הנאשם על אשתו, סטר על פניה והיכה בידה. לאחר שבתו שבה הביתה ובכתה נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת, זרק כסא שלא פגע בה וירק לעברה שוב. עת הגיעו שוטרים למקום ועצרו את הנאשם בעט הנאשם בתוך הניידת ואמר "אני אהרוג את הכלבה הזאת".

□ מעניין בהקשר זה לבחון את התייחסות בית המשפט לעבירה הקודמת שעבר הנאשם בשנת 2016, עת היה הנאשם שתוי, (כאז כן עתה, א.ד.), אחז בידה של אשתו ושרט אותן, ובמועד אחר עת היה שתוי, השתולל בבית, ומשניסתה אשתו להתקשר למשטרה, סטר לה. המתלוננת יצאה לרחוב והתקשרה משם למשטרה.

□ באותו מקרה קבע בית המשפט מתחם ענישה שבין של"צ ומאסר מותנה לשישה חודשי מאסר, הגדיר את עצמת החומרה כ"נמוכה" והטיל על הנאשם מאסר שחפף את 75 ימי מעצרו ומאסר מותנה. □

נסיבות נוספות - נוכחות הקטינה באירוע

חזרתיות - אין ספק שמופע אלימות נוסף לאחר הראשון מערער עוד יותר את שלוותה של המתלוננת בביתה מבצרה ופוגע בשלומה ושלמות גופה באופן "מצטבר" לעבירה הראשונה.

בהתחשב בכל אלה אני קובע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב בחומרה הלא גבוהה של האלימות, מחד,

ובמבחנים האחרים מאידך, הינה בינונית גבוהה.

מסכים אני אפוא עם עמדת המאשימה ביחס למתחם הענישה שיש לקבוע לנאשם, מאסר קצר ועד 15 חודשי מאסר.

השפעת השיקום על היכולת לחרוג ממתחם הענישה ומידת החריגה הנכונה:

הנאשם עבר הליך שיקום ארוך ביותר, כארבע שנים. שירות המבחן התרשם פעם אחר פעם מרצינותו של הנאשם ומחויבותו לטיפול הפרטני והקבוצתי, עד כי ביוזמת הנאשם ממשיך הטיפול גם לאחר סיום התהליך הפורמלי במרכז היום, עד עתה.

אינני נותן משקל למעידה החד פעמית של הנאשם לצריכת אלכוהול בהיותו בהוסטל של "בית אביבה". מעידות כאלה קורות בתהליכי הגמילה, וכשאין מתלוות אליהן עבירות נוספות, ודאי כשהנאשם "עולה חזרה מהבור" באופן כה עקבי, כשלוש שנים עתה. אין למעידה זו משמעות.

בית המשפט צריך להפנות מבטו למספר שיקולים עונשיים נוספים:

1. הגמול וההלימה
2. ההרתעה האישית
3. ההרתעה הציבורית

סיכום שיקולים אלה מביא אותי לנקודות האיזון הבאות:

שיקומו של הנאשם עוצמתי ומשמעותי, ובהיות עמדת המאשימה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר ל 15 חודשי מאסר, אין צורך לחרוג ממתחם זה. מיקומו של הנאשם בתוך המתחם מושפע גם משיקומו ולפיכך ניתן למקומו במיקום נמוך במתחם. אלמנט ההרתעה הציבורית אינו נפגע כאשר העונש כולל מאסר בפועל (גם אם בניכוי ימי מעצרו של הנאשם) ההרתעה האישית, "המחנכת והמכפרת" (כפי שכתב שירות המבחן בהמלצתו) יכולה לבוא לביטוי בהגדלת שעות השל"צ המוצעות.

בנסיבות דנן אני מבכר לסייע בידי הנאשם לשמור על הדרך החדשה בה בחר, גם זה - בעיניי - אינטרס ציבורי מובהק.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 51 ימים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם. בפועל הנאשם לא ירצה מאסר נוסף.
2. מאסר למשך 5 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות במשפחה לפי חוק העונשין, לרבות עבירת איומים.
3. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה במהלכו ימשיך הנאשם להיות בפיקוח ובטיפול שירות המבחן ומובהר לו כי אם לא יעמוד בדרישות המבחן יוכל בית המשפט להפקיעו ולהטיל על הנאשם עונש אחר תמורתו.
4. של"צ בהיקף של 350 שעות לפי תכנית שיכון שירות המבחן ותועבר לבית המשפט בתוך חודשיים מהיום.
5. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור כל עבירת אלימות במשפחה לפי חוק העונשין, לרבות איומים, בתוך שנה מהיום, ישלם סך 10,000 ₪. יסרב להצהיר יאסר למשך 15 ימים, הצהרת הנאשם נרשמה.

ככל שישנם מוצגים - יושמדו.

ככל שהפקיד הנאשם כספים בתיק זה או במ"ת הקשור בו - תוחזר ההפקדה לידי הנאשם.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ב, 23 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.